

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Όπως συνήθως, δημιούργησα μία τελείως αυθαίρετη πραγματικότητα, ιδιαίτερα σε ό,τι έχει σχέση με νομικά θέματα. Νόμοι, δικαστήρια, διαδικασίες, εταιρείες, δικαστές και δικαστικές αίθουσες, δικηγόροι και οι συνήθειές τους, όλα έχουν παραπονηθεί κατά βούληση για να ταιριάζουν με την αφήγηση.

Ο Μαρκ Τουέιν είχε πει ότι μετακινούσε ολόκληρες πολιτείες και πόλεις για να εξυπηρετήσει το αφήγημά του. Αυτή είναι η ποιητική άδεια που έχουν οι μυθιστοριογράφοι, δικαιωματικά ή όχι.

Ο Άλαν Σουάνσον με καθοδήγησε σχετικά με όσα συμβαίνουν στους δρόμους της Ουάσινγκτον. Ο Μπόμπι Μόουκ, δικηγόρος που ειδικεύεται σε σωματικές βλάβες και έχει εγκυκλοπαιδική γνώση του νόμου, διάβασε το χειρόγραφο και αυτού του βιβλίου. Η Τζένιφερ Χάλβεϊ της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Βιρτζίνια με ξενάγησε στον πολύπλοκο κόσμο των φοιτητικών δανείων. Τους ευχαριστώ όλους. Δεν πρέπει να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τυχόν δικά μου λάθη.

Μία ερώτηση που μισούν όλοι οι συγγραφείς είναι: «Πώς σου έρχονται οι ιδέες σου;» Γι' αυτό το βιβλίο, η απάντηση είναι απλή. Διάβασα ένα άρθρο στο τεύχος Σεπτεμβρίου 2014 του *Ατλάντικ* με τίτλο «Η απάτη των νομικών σχολών». Είναι μια εξαιρετική έρευνα του Πολ Κάμπος. Όταν ολοκλήρωσα την ανάγνωσή του, είχα βρει το θέμα του επόμενου βιβλίου μου.

Ευχαριστώ, κύριε Κάμπος.